

पुनर्वत्सः काण्वः। मरुतः। गायत्री

प्र यद्वस्त्रिष्टुभमिषं मरुतो विप्रो अक्षरत्। वि पर्वतेषु राजथ ॥ ८.००७.०१

त्रिष्टुभम्- त्रिष्टुच्छन्दस्कम्। इषम्- काम्यं मन्त्रम्। विप्रः- मेधावी। वः- युष्मभ्यम्। प्र- प्रकर्षेण।
अक्षरत्- ससर्ज। मरुतः- हे वाताः प्राणविशेषा वा। पर्वतेषु- मेघेषु मेघोपलक्षितजडशरीरेषु वा।
वि राजथ- विराजध्वे ॥१॥

यदङ्ग तविषीयवो यामं शुभ्रा अचिध्वम्। नि पर्वता अहासत ॥ ८.००७.०२

तविषीयवः- हे शक्तिमन्तः। शुभ्राः- शुक्लाः। यत्- यदा। यामम्- मार्गम्। अचिध्वम्- सङ्गतं
कुरुथ। तदा। पर्वताः- गिरयो मेघा वा। नि अहासत- नितरां स्वस्थानात् प्रचलन्ति ॥२॥

उदीरयन्त वायुभिर्वाश्रासः पृश्निमातरः। धुक्षन्त पिप्युषीमिषम् ॥ ८.००७.०३

वायुभिः- मरुद्भिः प्राणविशेषैः। वाश्रासः पृश्निमातरः- गावश्चिद्रश्मयः। उदीरयन्त- शब्दं
तदुपलक्षितमन्त्रानुद्गमयन्ति। पिप्युषीम्- वर्धयित्रीम्। इषम्- सदेष्टणाम्। धुक्षन्त- दुहन्ति ॥३॥

वपन्ति मरुतो मिहं प्र वेपयन्ति पर्वतान्। यद्यामं यान्ति वायुभिः ॥ ८.००७.०४

वायुभिः- साधारणवातैः साधारणप्राणैः। यत्- यदा। यामम्- मार्गं। यान्ति- गच्छन्ति तदा।
मरुतः- विशेषवाता विशेषप्राणा वा। मिहम्- अपां वृष्टिं मूलशक्तिधाराणां वा वृष्टिम्। वपन्ति-
विक्षिपन्ति। पर्वतान्- मेघान् जडप्रतीकान्। प्र- प्रकर्षेण। वेपयन्ति- कम्पयन्ति ॥४॥

नि यद्यामाय वो गिरिर्नि सिन्धवो विधर्मणे। महे शुष्माय येमिरे ॥ ८.००७.०५

वः- युष्माकम्। यामाय- गमनाय। विधर्मणे- विशेषधर्मवते। महे- महते। शुष्माय- बलाय।
गिरिः- मेघस्तदुपलक्षितशरीरम्। सिन्धवः- आपस्तदुपलक्षितमूलशक्तिधाराः। नि येमिरे-
नियम्यन्ते ॥५॥

युष्माँ उ नक्तमूतये युष्मान्दिवा हवामहे। युष्मान्प्रयत्यध्वरे ॥ ८.००७.०६

युष्मान्- वः। ऊतये- रक्षायै। दिवा नक्तम्- अहोरात्रम्। प्रयत्यध्वरे- नियतयज्ञे। हवामहे-
आह्वयामः ॥६॥

उदु त्ते अरुणप्सवश्चित्रा यामेभिरीरते। वाश्रा अधि ष्णुना दिवः ॥ ८.००७.०७

अरुणप्सवः- अरुणवर्णाः। चित्राः- अद्भुताः। त्ते- ते। वाश्रः- शब्दकारिणो मरुतः। दिवः- स्तुना
अधि- नभसि। यामेभिः- गतिभिः। उत् ईरते- उद्गच्छन्ति ॥७॥

सृजन्ति रश्मिमोजसा पन्थां सूर्याय यातवे। ते भानुभिर्वि तस्थिरे ॥ ८.००७.०८

ओजसा- तेजसा। रश्मिम्- किरणम्। सृजन्ति। सूर्याय। यातवे- गन्तुम्। पन्थाम्- मार्गम्।
सृजन्ति। ते- अमी मरुतः। भानुभिः- सूर्यरश्मिभिः। वि तस्थिरे- विशेषेण तस्थुः ॥८॥

इमां मे मरुतो गिरमिमं स्तोममृभुक्षणः। इमं मे वनता हवम् ॥ ८.००७.०९

इमाम्- एताम्। गिरम्- वाचम्। इमम्- एतम्। स्तोमम्- मन्त्रम्। मे- मदीयम्। इमम्- एतत्।
हवम्- आह्वानम्। मरुतः- वाताः प्राणविशेषाः। ऋभुक्षणः- तेजस्विनः। वनत- सम्भजत ॥९॥

त्रीणि सरांसि पृश्नयो दुदुहे वज्रिणे मधु। उत्सं कवन्धमुद्रिणम् ॥ ८.००७.१०

पृश्नयः- धेनवः। चिद्रश्मय इत्याध्यात्मिके। वज्रिणे- इन्द्राय। उत्साहदैवताय। त्रीणि सरांसि-
भूर्भुवःसुवरुपलक्षितत्रीन् सरोवरान्। उत्सम्- स्रवन्तम्। उद्रिणम्- जीवोदकवन्तम्। कवन्धम्-
जीवोदकमयम्। मधु- रसम्। दुदुहे- दुहन्ति ॥१०॥

मरुतो यद्ध वो दिवः सुम्नायन्तो हवामहे। आ तू न उप गन्तन ॥ ८.००७.११

मरुतः। वः- युष्मान्। दिवः- नभसश्चित्ताकाशात्। सुम्नायन्तः- सुखकामाः। हवामहे-
आह्वयामः। नः- अस्मान्। आ उप गन्तन- आगच्छत ॥११॥

यूयं हि ष्ठा सुदानवो रुद्रा ऋभुक्षणे दमे। उत प्रचेतसो मदै ॥ ८.००७.१२

यूयम् । हि- खलु । सुदानवः- शोभनदातारः । स्थ- भवथ । रुद्राः- रुद्रजाः । ऋभुक्षणः- उरु
भासमानाः । दमे- सद्मे । मदे- रसे । प्रचेतसः- प्रकर्षचेतनवन्तः ॥१२॥

आ नो रयिं मदच्युतं पुरुक्षुं विश्वधायसम् । इयर्ता मरुतो दिवः ॥ ८.००७.१३
मदच्युतम्- रसस्त्रावकम् । पुरुक्षुम्- बहुशरणम् । विश्वधायसम्- सर्वधारकम् । रयिम्-
दानयोग्यधनम् । मरुतः । दिवः- नभसः । नः- अस्मान् प्रति । आ इयर्त- आगमयत ॥१३॥

अधीव यद्विरीणां यामं शुभ्रा अचिध्वम् । सुवानैर्मन्दध्व इन्दुभिः ॥ ८.००७.१४
अधीव- उपरि । गिरीणाम्- मेघानाम् । शुभ्राः- हे शुक्लाः । यामम्- मार्गम् । अचिध्वम्- सङ्गतं
कुरुत । सुवानैः- निष्पन्नैः । इन्दुभिः- क्लेदनशीलैर्हृदयस्पर्शिभि रसैः । मन्दध्वै- मादयत ॥१४॥

एतावतश्चिदेषां सुम्रं भिक्षेत मर्त्यः । अदाभ्यस्य मन्मभिः ॥ ८.००७.१५
मन्मभिः- मननैः । एषाम्- एतेषां मरुताम् । अस्य- एतस्य । अदाभ्यस्य- अहिंस्यस्य । एतावतः-
एतादृशस्य सङ्घस्य । सुम्रम्- आनन्दम् । मर्त्यः- मनुष्यः । भिक्षेत- याचते ॥१५॥

ये द्रप्सा इव रोदसी धमन्त्यनु वृष्टिभिः । उत्सं दुहन्तो अक्षितम् ॥ ८.००७.१६
अक्षितम्- अक्षीणम् । उत्सम्- उदकम् । दुहन्तः । ये । द्रप्सा इव- सरणशीलाः । वृष्टिभिः । रोदसी-
द्यावापृथिव्यौ । अनु धमन्ति- अनुगच्छन्ति ॥१६॥

उदु स्वानेभिरीरत उदथैरुदु वायुभिः । उत्स्तोमैः पृश्निमातरः ॥ ८.००७.१७
पृश्निमातरः- अन्तरिक्षजाः । स्तोमैः- मन्त्रैः । वायुभिः- वायुवेगैः । रथैः- स्वरंहणैः । रथी ऋतस्य
नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । स्वानेभिः- स्वनैः । उत् ईरते- उद्गच्छन्ति ॥१७॥

येनाव तुर्वशं यदु येन कण्वं धनस्पृतम् । राये सु तस्य धीमहि ॥ ८.००७.१८

येन । तुर्वशम्- त्वरमाणम् । यदुम्- याज्ञिकम् । यजते इति यदुरिति शब्दकल्पद्रुमे । नियतं वा । यम
उपरमे । धनस्पृतम्- सम्पत्कामम् । कण्वम्- मन्त्रविदम् । आव- रक्षितवन्तः । तस्य- तं
मरुद्गणम् । राये- दानयोग्यसम्पदे । सु- सुष्ठु । धीमहि- ध्यायामः ॥१८॥

इमा उ वः सुदानवो घृतं न पिप्युषीरिषः । वर्धान्काण्वस्य मन्मभिः ॥ ८.००७.१९
इमाः- एताः । पिप्युषीः- वर्धयिष्यः । इषः- सदेष्टाः । घृतम्- उदकम् । न- इव स्थिताः । वः-
यूयम् । काण्वस्य- मन्त्रविदः । मन्मभिः- मननैः । सुदानवः- शोभनदातारः । वर्धान्-
वर्धयन्तु ॥१९॥

क्व नूनं सुदानवो मदथा वृक्तबर्हिषः । ब्रह्मा को वः सपर्यति ॥ ८.००७.२०
क्व- कुत्र । सुदानवः- शोभनदाना यूयम् । वृक्तबर्हिषः- कस्याहिंसकस्य । यज्ञे । मदथ- तुष्यथ ।
कः । ब्रह्मा- ब्राह्मणः । वः- युष्मान् । सपर्यति- परिचरति ॥२०॥

नहि ष्म यद्ध वः पुरा स्तोमैर्भिवृक्तबर्हिषः । शर्धान् ऋतस्य जिन्वथ ॥ ८.००७.२१
पुरा । वः- युष्माकम् । नहि- न । मरुतो वशीभूताः । इदानीं तु । वृक्तबर्हिषः- वर्जितहिंसाः ।
ऋतस्य- सत्यस्य मरुद्गणस्य । शर्धान्- बलानि । जिन्वथ- प्रीणयथ ॥२१॥

समु त्वे महतीरपः सं क्षोणी समु सूर्यम् । सं वज्रं पर्वशो दधुः ॥ ८.००७.२२
त्वे- ते । महतीः । अपः । क्षोणी- द्यावापृथिव्यौ । सूर्य- सवितारम् । वज्रम् । पर्वशः- पर्वणि
पर्वणि । समु- सम्यक् । दधुः- धारयन्ति ॥२२॥

वि वृत्रं पर्वशो ययुर्वि पर्वतां अराजिनः । चक्राणा वृष्णि पौंस्यम् ॥ ८.००७.२३
वृष्णि- वर्षकम् । पौंस्यम्- पौरुषम् । चक्राणाः- कुर्वन्तः । पर्वशः- पर्वणि पर्वणि । वृत्रम्-
आवरणम् । पर्वतान्- जडप्रतीकमेघान् । वि ययुः- विशेषेण भेतुं गच्छन्ति ॥२३॥

अनु त्रितस्य युध्यतः शुष्ममावह्युत क्रतुम् । अन्विन्द्रं वृत्रतूर्यैः ॥ ८.००७.२४

वृत्रतूर्ये- आवरणनाशने । इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम् । अनु- अनुसृत्य । युध्यतः । त्रितस्य-
भूर्भुवःसुवरुपलक्षितान्नप्राणमनस्कस्योपासकस्य । शुष्मम्- आवरणशोषकं बलम् । अनु आवन्-
अरक्षन् ॥२४॥

विद्युद्धस्ता अभिद्यवः शिप्राः शीर्षन्हिरण्ययीः । शुभ्रा व्यञ्जत श्रिये ॥ ८.००७.२५
विद्युद्धस्ताः- वज्रपाणयः । शुभ्राः- शुक्लाः । अभिद्यवः- अभितो दीप्ताः । शीर्षन्- शिरःसु ।
हिरण्ययीः- स्वर्णमयानि । शिप्राः- शिरस्त्राणानि । श्रिये- शोभार्थम् । व्यञ्जत- व्यञ्जयन्ति ॥२५॥

उशना यत्परावत उक्ष्णो रन्ध्रमयातन द्यौर्न चक्रदद्विया ॥ ८.००७.२६
उशनाः- कामयमानाः । परावतः- दूरतः । उक्ष्णः- मेघस्य । रन्ध्रम् । अयातन- वर्षणार्थमगच्छन् ।
द्यौः- नभः । भिया- भीत्या । न- इव । चक्रदत्- अक्रन्दत् ॥२६॥

आ नो मखस्य दावनेऽश्वैर्हिरण्यपाणिभिः । देवास उप गन्तन ॥ ८.००७.२७
मखस्य- यज्ञस्य । दावने- दाने । हिरण्यपाणिभिः- सुवर्णयुक्तभुजैः । अश्वैः-
जिज्ञासान्वेषणप्रतीकपृषदश्वैः । देवासः- मरुतः । नः- अस्मान् । आ उप गन्तन-
आगच्छत ॥२७॥

यदेषां पृषती रथे प्रष्टिर्वहति रोहितः । यान्ति शुभ्रा रिणन्नपः ॥ ८.००७.२८
यत्- यदा । एषाम्- एतेषाम् । पृषती- मृगी । प्रष्टिः- क्षिप्रगामी । रोहितः- लोहितो मृगश्च । रथे-
रंहणप्रतीके वाहने । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । वहति । तदा । शुभ्राः- शुक्ला मरुतः ।
यान्ति- आगच्छन्ति । अपः- जीवोदकानि च । रिणन्- सरन्ति । पृषती जिज्ञासान्वेषणप्रतीकभूता ।
सैव प्राणविशेषभूतमरुद्रथवाहिनी ॥२८॥

सुषोमै शर्यणावत्यार्जीकि पस्त्यावति । ययुर्निचक्रया नरः ॥ ८.००७.२९

सुषोमे- शोभनरसोपेते । आर्जीके- ऋजुभावयुक्ते । पस्त्यावति- प्रपदनशीले । शर्यणावति-
अन्तरिक्षे प्राणमयकोशे । नरः- नेतारः । निचक्रया- नीचीनचक्रेण रथेन । ययुः- गच्छन्ति ॥२९॥

कदा गच्छाथ मरुत इत्था विप्रं हवमानम् । मार्डीकेभिर्नाधमानम् ॥ ८.००७.३०

मरुतः- हे प्राणविशेषाः । इत्था- इत्थम् । नाधमानम्- याचन्तम् । हवमानम्- आह्वतारम् । विप्रम्-
मेधाविनम् । मार्डीकेभिः- आनन्दकरैः सद्भावैः । कदा । गच्छाथ- अभिगच्छथ ॥३०॥

कद्ध नूनं कधप्रियो यदिन्द्रमजहातन । को वः सखित्व औहते ॥ ८.००७.३१

कधप्रियः- हे वाक्यप्रबन्धप्रियाः । कथ वाक्यप्रबन्धे । इन्द्रम् । अजहातन- तत्त्यजुरिति । कत्- कदा
जातम् । कदापि न जातमिति भावः । कः । वः- युष्माकम् । सखित्वे- मैत्र्याम् । ओहते-
वहते ॥३१॥

सहो षु णो वज्रहस्तैः कण्वासो अग्निं मरुद्भिः । स्तुषे हिरण्यवाशीभिः ॥ ८.००७.३२

वज्रहस्तैः- वज्रपाणिभिः । हिरण्यवाशीभिः- सुवर्णमयतक्षणसाधनयुक्तैः । मरुद्भिः- प्राणाधिदैवतैः ।
सह । नः- अस्माकम् । अग्निम्- सर्वभूतहितक्रतुं पावकम् । कण्वासः- हे मन्त्रविदः । सु- सुष्ठु ।
स्तुषे- स्तुध्वम् ॥३२॥

ओ षु वृष्णः प्रयज्यूना नव्यसे सुविताय । ववृत्यां चित्रवाजान् ॥ ८.००७.३३

वृष्णः- वर्षकान् । प्रयज्यून्- प्रकर्षेण पूज्यान् । चित्रवाजान्- विचित्रगतीन् मरुतः । नव्यसे-
अभिनवाय । सुविताय- सुखाय । सु- सुष्ठु । आ ववृत्याम्- आवर्तयामि ॥३३॥

गिरयश्चिन्नि जिहते पर्शानासो मन्यमानाः । पर्वताश्चिन्नि येमिरे ॥ ८.००७.३४

पर्शानासः- युष्माभिः स्पृष्टाः । मन्यमानाः- अभिमन्यमानाः । गिरयः- मेघा जडप्रतीकाः । चित्-
अपि । नि- नितराम् । जिहते- सरन्ति । पर्वताः- मेघाः । नि येमिरे- नियम्यन्ते । ॥३४॥

आक्षण्यावानो वहन्त्यन्तरिक्षेण पततः । घातारः स्तुवते वयः ॥ ८.००७.३५

स्तुवते- स्तोत्रे । वयः- अन्नम् । धातारः- यच्छन्तः । अक्षण्यावानः- चक्षुरुपलक्षितज्योतिर्वेगा
पृषदश्वाः । अन्तरिक्षेण पततो मरुतः । आ वहन्ति । ॥३५॥

अग्निर्हि जानि पूर्व्यश्छन्दो न सूरौ अर्चिषा । ते भानुभिर्वि तस्थिरे ॥ ८.००७.३६

छन्दः- सङ्कल्पात्मकः । पूर्व्यः- पुराणः । अग्निः- पावकः । अर्चिषा- स्वभासा । सूरः- सूर्यः । न-
इव । हि- खलु । जानि- जातः । ते- अमी मरुतः । भानुभिः- रश्मिभिः । वि- विशेषेण । तस्थिरे-
तस्थुः ॥३६॥